

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

برگردان از: رضا نافی

۱۲ مارچ ۲۰۱۹

سلاح های سنگین و پول های هنگفت

در بهار سال ۲۰۱۱ به محض آغاز نخستین تظاهرات در سوریه، دولت های کشورهای صنعتی غرب به این نتیجه رسیدند که "رژیم سوریه" هرگونه مشروعیت را از دست داده و "مردم" سوریه خواستار سقوط بشار هستند که تظاهرات مسالمت آمیز آنها را با توسل به قهر سرکوب می کند. آنچه مسکوت گذاشته می شد این بود که تک تیراندازی که از قطر و عربستان فرستاده شده بودند، از همان آغاز خود را در میان تظاهرات جا زده بودند و – "گروه بین المللی بحران" یعنی گروهی متعلق به غرب، که حتی هزینه آن را هم کشورهای غربی تأمین می کنند، تأیید کرد که تعداد تلفات پولیس در آن تظاهرات بیش از تلفات غیر نظامیان بوده است. نکته دیگری که به آن هم اشاره ای نشد و مسکوت ماند، قاچاق اسلحه به سوریه بود که – آن نیز هفته ها پیش از تظاهرات – صورت گرفته و ثبت شده بود. آنچه اکثریت قریب به اتفاق مردم سوریه می خواستند، اصلاحاتی برای بهتر شدن وضع اجتماعی شان بود، پایان بخشیدن به وضع اضطراری حاکم بر کشور بود، کنترل سازمانهای اطلاعاتی و دادن تابعیت به کردهای فاقد تابعیت بود. مردم این ها را می خواستند نه سقوط رژیم را.

اما اسناد موجود حکایت از آن دارند که آنچه واشنگتن از سال ها پیش می خواست و تدارک می دید، تغییر رژیم در سوریه بود. امریکا دست به تحریم سوریه زد، به تحریم هائی دست زد که صدماتی سخت به مردم غیرنظامی می زد،

دیپلمات های کشورهای صنعتی غرب و همپیمانهای آنها در کشورهای عربی سربازان سوریه را تشویق به فرار از ارتش و خدمت زیر پرچم می کردند.

گرچه فقط چند نفری از رده های پائین نظامی تحت تأثیر این تبلیغات قرار گرفتند و از رده های بالای نظامی کسی میان آنها دیده نمی شد، اما رسانه های غربی و اظهارات مراجع رسمی چنان وانمود می کردند که گویا تعداد فراریان از ارتش سوریه سر به آسمان زده است. قطر و عربستان سعودی برای جلب سربازان سوریه وعده می دادند که هرکس فرار کند مبالغ قابل توجهی به او انعام خواهند داد. در پایان جولای ۲۰۱۱ هفت نفر از سربازان فراری سوریه "ارتش آزاد سوریه" (FSA) را تشکیل دادند و اعلام کردند که هدفشان جنگ مسلحانه با دولت بشار اسد است. آنها طی بیانیه ای به شرح اصول خود پرداختند و رسماً اعلام کردند که پیرو اصول دموکراسی، جامعه کثرت گرا و چند ملیتی و مخالف تروریسم هستند. اما اعضای اخوان المسلمین که در اکثریت بودند و کشورهای عربی خلیج فارس که هزینه های شبه نظامیان را تأمین می کردند، در سال ۲۰۱۱ حمله خود را به نیروهای دولتی و اعضای سازمانهای اطلاعاتی آغاز کردند، حملاتی که هربار عده ای غیر نظامی را نیز به خاک هلاک می افکند. با وجود این، سازمان اطلاعاتی امریکا "سیا"، ترکیه، عربستان سعودی و قطر با سلاح های باقی مانده از دولت ساقط شده قذافی در لیبیا جنگجویان را تجهیز می کردند. پس از یک حمله فاجعه آمیز به کنسولگری امریکا در بنغازی در سپتامبر ۲۰۱۲ کشورهای غربی و کشورهای عربی در صدد برآمدند آشکار یا پوشیده، تحت عنوان کمک های انسانی، به گروههای خارجی در سوریه سلاحهای سنگین برسانند. افزون بر این واشنگتن و پاریس تصمیم گرفتند در اردن یا ترکیه به جنگجویان مخالف دولت سوریه آموزش نظامی بدهند. در آغاز این کار به صورت محرمانه و از سال ۲۰۱۳ کاملاً رسمی و علنی صورت گرفت. سرانجام واشنگتن اعتراف کرد از برنامه ای که ۵۰۰ میلیون دلار برای واشنگتن هزینه داشت فقط چند نفری از ۶ هزار جنگجوی آموزش دیده در این برنامه به ارتش آزاد سوریه وفادار مانده اند. بقیه آنها با سلاحهای که در اختیار آنها گذاشته شده بود به یک گروه تروریستی نیرومند تر که مزد بیشتری هم می پردازد، پیوسته اند. بخش عمده این گروهها عبارت بودند از رزمندگان خارجی که در طول سال ۲۰۱۲ عرصه را بکلی در اختیار خود گرفتند. حداکثر از سال ۲۰۱۳ به بعد بخش هائی از این شبه نظامیان از جمله گروه النصرت که شعبه القاعده است، به سلاحهای کمیائی نیز دست یافتند.

با وجود این تجربه، واشنگتن یک برنامه آموزشی دیگر با یک میلیارد بودجه را آغاز کرد که دونالد ترمپ آن را در سال ۲۰۱۷ متوقف ساخت. به رغم همه این تلاشها ارتش آزاد سوریه دیرگاهی است که بیقدر شده است، و امروز همراه با ارتش ترکیه علیه کردها در شمال سوریه می جنگد.

دولت المان هم در کمک به "ارتش آزاد سوریه" با پرداخت میلیونها یورو سهم بود. افزون بر این از اگست سال ۲۰۱۲ "ارتش آزاد سوریه" اطلاعاتی را که کشتی "Oker" از نیروی بحری المان در باره دولت و ارتش سوریه به دست می آورد در اختیار "ارتش آزاد سوریه" قرار می داد.

غرب به ساختارهای سیاسی مرتبط با "ارتش آزاد سوریه" نیز از زمان تأسیس آنها بشدت کمک می کرد. یکی از آن سازمان ها که یک ماه پس از تأسیس ارتش آزاد سوریه ایجاد شد "شورای ملی سوریه" نام دارد که در ماه نومبر ۲۰۱۲ به عضویت "ائتلاف نیروهای انقلابی و نیروهای مخالف سوریه" که در قطر بنیاد نهاده شده بود، در آمد. شورای همکاریهای خلیج، واشنگتن، ترکیه، و در حدود صد عضو دیگر، در آغاز سال ۲۰۱۲ به تبعیت از ابتکار فرانسه "گروه دوستان خلق سوریه" را به رسمیت شناختند و به رغم آن که این سازمان نه یک سازمان متکی به آراء

مردم سوریه است و نه در سوریه کسی از آن پشتیبانی می کند، آن را به عنوان "یگانه نماینده مشروع خلق سوریه" به رسمیت شناختند.

دولت المان تا امروز از دفتر این گروه در برلین حمایت می کند. کمک المان به دفتر این گروه فقط در سال ۲۰۱۸ بالغ به ۲۲۰ هزار یورو شده است. از سال ۲۰۱۲ اندیشکده "دانش و سیاست" سوریه ئی هائی را که مخالف بشار اسد هستند از سراسر جهان گردهم می آورد تا برای آینده سوریه، "پس از سقوط اسد" نقشه بریزند.

<https://www.jungewelt.de/artikel/350631.krieg-in-syrien-schwere-waffen-und-viel-geld.html>

یونگه ولت ترجمه رضا نافع

آینده ما